

vilbe medføre nogen særdeles stor Forandring, især da den skal foretages saa kort Tid efter, at Hærloven er givet. En Erfaring har man dog saa temmelig tilegnet sig, og det er den, at den hele Hærordning er for kostbar. Det er en Erfaring, som påtrænger sig Enhver, og som Ingen kan vise fra sig. Jeg troer, at det er en Opdagelse, Enhver har gjort, at en Hærlov, der medfører saa store Udgifter, som Tilfældet er med vor, virkelig ikke er egnet til i Tidens Længde, at være den, hvorpaa vi skulle bygge vort Forsvar. Vi have, sagde den høitærede Krigsminister, en vaabenøvet Stridsmagt, der kan forsvare vor Selvstændighed, indtil Bistand kan naaes fra andre Sider. Ja, jeg vilde ønske, at den høitærede Krigsministers Forudsigelse maatte være aldeles rigtig; thi havde vi en Krigsmagt, der kunde opfylde dette Diemed, saa skulde jeg ikke forlange noget Bedre, og jeg for mit Vedkommende skulde ikke ønske nogen Forandring, da det Høieste vi kunne opnaae, jo er, at vor Krigsmagt er istand til at påtage sig Landets Forsvar saalænge, indtil efter al Sandsynlighed og Rimelighed Bistand kan komme tilstede fra andre Sider. Hvad Fredericia angaaer, skal jeg ikke sige et Ord mere. Jeg har kjendt den meget nøt tidligere, men jeg tilstaaer, at jeg efter den sidste Krig ikke har seet den og saaledes ikke længere kan have nogen bestemt Mening om den. Jeg tillod mig at rette et Spørgsmaal til saa Henseende til den høitærede Krigsminister, men jeg skal ikke gjentage det selv om jeg ikke faaer noget Svar paa det.

Krigsministeren. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) kom igjen tilbage til en Betragtning over det Betænkelige i, at Rigsdagen, som ellers udøver en meget nøagtig Control med alle de Udgifter, der anvendes i Statshuusholdningen, her skulde være affaaeren derfra og kun kunde udøve den indirecte. Forsaavidt der imidlertid er Tale om at opføre Bygninger i Garnisonsstæderne for Statens Regning, berøer det jo imidlertid paa den bevilgende Myndighed, om den vil indrømme de pærtill for- nødne Beløb eller ikke, og forsaaavidt der er

Tale om Bygninger, der skulle komme tilveie ved Communerne's Foranstaltning, synes det mig, at man i Communalbestyrelsernes egen Interesse har al mulig Garanti for, at der ikke fremkommer ubensigtsmæssige, storartede Bygninger. Det, at Communerne kunne faae Laan til saadanne Bygningers Opførelse af Indquarteringsfonden paa Vilkaar, som vel ere lidt, men ikke meget billigere end de almindelige, kan dog ikke lokke dem ind paa saadanne umotiverede Fordringer fra Krigsbestyrelsens Side. Den ærede Rigsdagsmand yttrede at han var meget villig til at troe de Forskrifter og de Udtalelser, som jeg her i Salen fremkom med. Jeg takker det ærede Medlem for denne Tiltid, og jeg haaber, at den ikke skal blive skuffet, men han tilføiede, at der kunde være forskjellige Anskuelser om, hvad der var storartet eller ikke storartet; der kunde være forskellige Anskuelser hos Krigsministeren, i selve Krigsministeriet og her i Rigsdagen. Dette skal jeg ganske villigt indrømme, og jeg skal endog tilstaae, at det er let muligt, at jeg i saa Henseende gaaer lidt videre i mine Fordringer, end mange Medlemmer her i Forsamlingen ville finde rigtig; men jeg skal aldrig gaae videre, end jeg anseer for rigtig og forsvarligt, og jeg skal ogsaa sørge for, at min Opfattelse skal komme til at faae Gyldighed, forsaaavidt Sagen berøer paa mig. Det lod til, at den ærede Rigsdagsmand nærede megen Frygt for min Hensigt i saa Henseende, idet jeg havde omtalt Casereringen. Han sluttede deraf, at det kunde være min Tanke, at der burde opføres Caserner i de paagjældende Byer. Jeg troer dog ikke, at jeg har udtalt mig ganske saaledes, som det ærede Medlem forudsatte. Jeg sagde nemlig, at man maatte sørge for, at Indquarteringen for de indkaldte, de til Tjeneste liggende Mandstaber, blev saa hensigtsmæssig og god som mulig, men dermed har jeg slet ikke udtalt, at man skulde tilveiebringe Caserner. Det paahviler Krigsministeriet som en Pligt at sørge for, at disse Mandstaber faae forsvarlige og gode Quarterer. Dette kan tilveiebringes ved at indquartere dem hos Borgerne, men det kan ogsaa — maaffee paa en billigere eller ial-